

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โรคอุจจาระร่วงยังเป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญของประเทศไทยที่กำลังพัฒนา เช่น ประเทศไทย เป็นต้น โรคนี้เป็นสาเหตุที่สำคัญของการป่วยและการตายในเด็ก จากรายงานสถิติ สาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข พบว่า ในปี 2531 โรคอุจจาระร่วงเป็นสาเหตุการตาย ลำดับที่ 6 ของทุกกลุ่มอายุ และเป็นสาเหตุการตาย ลำดับที่ 2 ของกลุ่มอายุต่ำกว่า 1 ปี (1) สำหรับ ค่าตายของกลุ่มอายุ 0-4 ปี สาเหตุเนื่องจากภาวะสูญเสียน้ำไปทางอุจจาระ จนเกิดภาวะขาดน้ำ น้ำออกและเสียชีวิตในช่วงแรก ถ้าเป็นไม่รุนแรงแต่เรื้อรังจะเกิดการขาดอาหาร ซึ่งมักเกิดการติดเชื้อแทรกซ้อน ทำให้เสียชีวิตได้ในภายหลัง (2)

จากรายงานของธนาคารวิทยา กระทรวงสาธารณสุข พบว่า อัตราป่วยด้วยโรค อุจจาระร่วงของประเทศไทย ในกลุ่มอายุ 0-4 ปี ระหว่างปี 2527-2531 มีอัตราป่วยเพิ่มขึ้น ทุกปี โดยมีอัตราป่วยเท่ากัน 8,245.91 , 8,607.64 , 10,465.01 , 11,379.62 และ 12,725.28 ต่อประชากรแสนคน ตามลำดับ ส่วนอัตราตายของกลุ่มอายุ 0-4 ปี มีการเพิ่มและลดลง ในแต่ละปี กล่าวคือ ในปี 2527 อัตราตายเท่ากัน 8.25 ต่อประชากรแสนคน และลดลง เหลือเท่ากัน 7.92 ต่อประชากรแสนคนในปี 2528 ต่อมาก็เพิ่มขึ้นเป็น 8.98 ต่อประชากร แสนคนในปี 2529 และเพิ่มขึ้นอีกเป็น 12.20 ต่อประชากรแสนคนในปี 2530 แต่กลับลดลงเหลือ 9.49 ต่อประชากรแสนคนในปี 2531 (3-6)

จากรายงานการเฝ้าระวังทางธนาคารวิทยาของจังหวัดลำปาง พบว่า อัตราป่วยด้วย โรคอุจจาระร่วงของจังหวัดลำปาง ในกลุ่มอายุ 0-4 ปี ระหว่างปี 2527-2530 มีอัตราป่วย เพิ่มขึ้นทุกปี โดยมีอัตราป่วยเท่ากัน 11,596.26 , 13,541.30 , 14,164.14 , และ

14,549.30 ต่อประชากรแสนคน ตามลำดับ แต่ในปี 2531 อัตราป่วยลดลงเหลือเท่ากับ 12,420.33 ต่อประชากรแสนคน สำหรับอัตราตายของกลุ่มอายุ 0-4 ปี พบว่า ระหว่างปี 2527-2529 ไม่มีอัตราตายด้วยโรคอุจจาระร่วง แต่ในปี 2530 มีอัตราตายเท่ากับ 1.92 ต่อประชากรแสนคน และเพิ่มขึ้นเท่ากับ 3.81 ต่อประชากรแสนคน ในปี 2531 สำหรับอำเภอเชียงใหม่ อัตราป่วยด้วยโรคอุจจาระร่วงของกลุ่มอายุ 0-4 ปี พบว่า ระหว่างปี 2527-2530 มีอัตราป่วยเพิ่มขึ้นทุกปี โดยมีอัตราป่วยเท่ากับ 11,683.67 , 13,228.59 , 15,653.04 และ 18,028.73 ต่อประชากรแสนคน ตามลำดับ แต่ในปี 2531 อัตราป่วยลดลงเหลือเท่ากับ 14,027.35 ต่อประชากรแสนคน แต่ยังสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศไทยและของจังหวัดลำปางอยู่ สำหรับอัตราตายของกลุ่มอายุ 0-4 ปี พบว่า ระหว่างปี 2527-2531 ไม่มีอัตราตายด้วยโรคอุจจาระร่วง แต่จากการเฝ้าระวังทางระบบวิทยา基พบว่า โรคอุจจาระร่วงยังเป็นภัยสาธารณสุขอันดับหนึ่งของอำเภอเชียงใหม่ (7)

กระทรวงสาธารณสุขได้ดำเนินโครงการควบคุมโรคอุจจาระร่วงหลายรูปแบบ โดยเน้นหักห้ามคลอดอัตราป่วย ซึ่งได้เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ.2524 ได้แก่ โครงการการรักษาผ่านยาลพืชป่วย โดยการส่งเสริมการใช้ผงน้ำตาลเกลือแร่ (Oral Rehydration Salt) และการกระจายORS โครงการปรับปรุงระบบข้อมูลข่าวสารเพื่อการควบคุมโรคอุจจาระร่วง โดยเน้นระบบการเฝ้าระวังทางระบบวิทยา โครงการเพิ่มความสามารถในการรักษาผู้ป่วยโรคนี้ ยิ่งกว่าเดิมยังมีโครงการปรับปรุงสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมให้ครอบคลุมสูงขึ้น โดยเฉพาะในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 (พ.ศ.2530-2534) โดยมีเป้าหมายความครอบคลุมดังนี้ การจัดทำน้ำสะอาดร้อยละ 95 การกำจัดอุจจาระร้อยละ 90 และการกำจัดขยะมูลฝอยร้อยละ 60 เพื่อจัดความรุนแรงของอัตราป่วยของโรคอันเนื่องมาจากการติดต่อ (8) ในขณะที่กระทรวงสาธารณสุขได้ดำเนินงานด้านสุขาภิบาลและอนามัยสิ่งแวดล้อมให้ครอบคลุมเป้าหมายให้สูงขึ้นในปี 2531 อำเภอเชียงใหม่ได้มีการดำเนินงานให้มีความครอบคลุมการมีส่วนร่วต้นที่ถูกสุนักษณะร้อยละ 95.24 การมีน้ำสะอาดเพียงพอร้อยละ 72 ซึ่งทำให้อัตราป่วยลดลงเล็กน้อย (7:16-19)

โรคอุจจาระร่วง นอกจากรจะมีผลกระทบต่อสุนภาพอนามัยของประชาชนแล้ว ยังก่อให้เกิดผลเสียทางด้านเศรษฐกิจและสังคม จากการศึกษาของเจมส์ ฟี-แกรนท์ พบว่า ประเทศไทยกำลังพัฒนาต้องใช้จ่ายเงินรวมกันมีลักษณะกว่า 1,000 ล้านบาทต่อปี เพื่อรักษาโรคอุจจาระร่วง (8)

เกี่ยวกับโรคอุจจาระร่วง ได้มีผู้ศึกษามาแล้วมากมายในหลายกลุ่มหลายพื้นที่ แต่สำหรับปัจจัยด้านสุขाचีนาลที่มีความสัมพันธ์ต่อการเกิดโรคอุจจาระร่วงในเด็กอายุ 0-4 ปีในเขตอำเภอเสริมงาม จังหวัดลำปาง ยังไม่มีการศึกษาในเรื่องนี้ ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษา เพื่อจะได้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ด้านสุขाचีนาลและการปฏิบัติต้านสุขाचีนาลกับการเกิดโรคอุจจาระร่วง ในเด็กกลุ่มอายุดังกล่าว ซึ่งจะทำให้ได้แนวทางที่จะเป็นประโยชน์ในการควบคุมป้องกันโรคอุจจาระร่วงต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษา

- 1.2.1 ระดับความรู้ด้านสุขाचีนาล
- 1.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านสุขाचีนาลกับการเกิดโรคอุจจาระร่วงในเด็กอายุ 0-4 ปี
- 1.2.3 การปฏิบัติต้านสุขाचีนาลของครรภ์เด็กอายุ 0-4 ปี
- 1.2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติต้านสุขाचีนาลกับการเกิดโรคอุจจาระร่วงในเด็กอายุ 0-4 ปี

1.3 สมมติฐาน

- 1.3.1 ความรู้ด้านสุขाचีนาลของครรภ์เด็ก อายุ 0-4 ปี มีความสัมพันธ์กับการเกิดโรคอุจจาระร่วง ในเด็กอายุ 0-4 ปี
- 1.3.2 การเกิดโรคอุจจาระร่วงในเด็กอายุ 0-4 ปี มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติต้านสุขाचีนาล

1.4 นิยามศัพท์

1.4.1 โรคอุจจาระร่วง (WHO) หมายถึง การถ่ายอุจจาระที่มีลักษณะเหลวเป็นน้ำมากกว่า 3 ครั้ง/วัน หรือถ่ายเป็นมูกเลือด เผี้ยงครั้งเดียว ก็ยังได้ว่าเป็นอาการของโรคอุจจาระร่วง (9)

1.4.2 การปฏิบัติต้านสุขासมាល หมายถึง การปฏิบัติเกี่ยวกับการสุขासมាលน้ำดื่ม การกำจัดสิ่งขับถ่าย การกำจัดขยะมูลฝอย การสุขासมាលที่พักอาศัย และการสุขासมាលอาหาร

1.4.3 ความรู้เกี่ยวกับการสุขासมាល หมายถึง ความรู้ในเรื่อง การสุขासมាលน้ำดื่ม การกำจัดสิ่งขับถ่าย การกำจัดขยะมูลฝอย การสุขासมាលที่พักอาศัย และการสุขासมាលอาหาร

1.4.4 เด็กอายุ 0-4 ปี หมายถึง เด็กที่มีอายุตั้งแต่แรกเกิดจนถึงอายุ 4 ปี 11 เดือน 29 วัน จากข้อมูลของสถานอนามัยที่รับผิดชอบ

จำนวนเด็กที่ป่วยด้วยโรคอุจจาระร่วง

1.4.5 อุบัติการณ์ของการเกิดโรคอุจจาระร่วง = _____ x 100

จำนวนเด็กตัวอย่างทั้งหมด

1.5 ข้อคิดเห็น

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ถือว่าผู้ให้สัมภาษณ์เป็นตัวแทนของประชาชนทุกคนในครอบครัว คำตอบเกี่ยวกับลักษณะข้อมูลทั่วไป การปฏิบัติต้านการสุขासมាល และความรู้เกี่ยวกับการสุขাসมាល ที่ได้จากการสัมภาษณ์และสังเกต เป็นความจริง

1.6 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา

6.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถนำผลการศึกษาครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการให้สุนศึกษาแก่ประชาชนในการป้องกันควบคุมโรคอุจจาระร่วงได้

6.2 เป็นแนวทางในการวางแผนการดำเนินงานสุขासมាល เพื่อควบคุมและป้องกันโรคอุจจาระร่วง ในประชากร อำเภอเสริมงาม จังหวัดลำปาง และชุมชนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับประชากรของอำเภอเสริมงาม จังหวัดลำปาง ได้